

Núm. de Protocol: AD-0022-2/05
TSA: IM-05/06

S E N T È N C I A NÚM. 68-2006

PARTS:

Apel·lant: A.M.O.
Representant: en nom propi
Advocat: G.S.

Apel·lada: GOVERN
Representant: I.B.
Advocat : I.O.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 25 d'octubre de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0022-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. A.M.O. era titular d'una autorització de residència i treball i havent caducat el mes d'agost de 2001, el 18 d'octubre de 2004 la va demanar novament; en resolució del Ministre de Justícia i Interior de 15 de desembre de 2005 se li va denegar i el Govern va desestimar-li el recurs d'alçada en una resolució de 9 de febrer de 2006.

Interposada la demanda davant aquesta jurisdicció, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència 2006-53, de 2 de juny de 2006, la desestima en considerar que no ha quedat provat que la sol·licitant del permís resideixi de manera permanent i efectiva en el Principat durant el període comprès en la darrera renovació, de 8 d'agost de 1996 a 8 d'agost de 2001.

2.- Interposat recurs d'apel·lació, la Sr. M. addueix que la sentència no ha valorat correctament la prova practicada per acreditar la residència efectiva al Principat, la testifical especialment i que l'enquesta policial en la que es basa el tribunal no té la rellevància que se li dóna i presenta un nou document de prova.

3.- La representació del Govern impugna l'escrit d'apel·lació argumentant que pel principi de facilitat de prova és a la sol·licitant a qui correspon demostrar la residència i treball efectius al Principat i s'oposa a l'admissió de la prova.

4.- Presentats els corresponents escrits de conclusions, les actuacions han quedat vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles desestima la demanda de la Sra. M.O considerant que tot i que no es discuteix que treballa al Principat, és ben cert que no hi residia durant el període comprès en la darrera renovació, i tot i que es basa en bona part en

les enquestes de policia prèvies a la denegació de la renovació, també ho és que te en compte les proves testificals que es van practicar a instàncies de la demandant.

El que indiquen alguns dels testimonis proposats -el conserge de l'edifici on indica que resideix- és que la Sra. M.O. resideix des de 2002 a la Urbanització Terravella, però amb independència de que el que cal valorar és la residència fins agost de 2001 i no posterior, el testimoni indica que viu sola, quan la pregunta que se li fa afirma que viu amb el fill.

Pel demés, la sentència fa un exhaustiu anàlisi de la prova practicada i particularment de les enquestes de policia entre el veïnat del carrer Terra Vella que acrediten que ningú coneixia a la Sra. M.O. i que durant el període 1997 a 2000 passava diàriament per la frontera espanyola, sense que contra aquestes proves pugui tenir cap eficàcia una certificació bancària que acredita una imposició mensual.

Per tant, no queda acreditat que la agent compleixi el requisit de residència permanent al Principat, com ho exigeix, per a la renovació dels permisos de residència, l'article 51.1 en relació al 65 de la Llei Qualificada d'immigració.

Tercer.- En relació a la prova que es demana en aquesta segona instància, consistent en un certificat metge que acredita que una germana de la Sra. M.O. estava malalta i per això va residir en el seu domicili, no és un document admissible ara per no venir inclòs en cap dels supòsits que preveu l'article 62 de la llei jurisdiccional.

Quart.- En conseqüència, cal desestimar el recurs d'apel·lació, i confirmar la sentència apel·lada, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses del procés.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. A. M.O. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles número 2006-53, de 2 de juny de 2006, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre les despeses processals.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.